

tatorem de suspecto velit accusare, et an tutor de suspecto condemnatus se subscribere debeat, dict. n. 2.—Accusare potest mulier virum suum de adulterio in foro Ecclesiae, non in foro saeculari, n. 4 et 5 per illum text. l. 15 t. 9 part. 4.—non possunt plures simul matrimonium, sed unus ex eis ad illum faciendum eligi debet, n. 5 per text. ibi, l. 14 ibidem.—an possint matrimonium consanguinei, sive ad hoc testes, et quando suspecti dicuntur, n. 4 l. 13 tit. 9 part. 4.—proprie dicitur, quando agitur ad vindictam, n. 2 l. 7 tit. 9 part. 4.—Et an ad unius accusationem matrimonium dirimatur, saltem sponsalia de futuro jurata, n. 1 et 5 l. 18 tit. 9 part. 4.—Accusare quis possit tutorem de suspecto, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 6.—Et qualiter, ibi n. 6.—Et an possit quis illum accusare per procuratorem, et sine expresione causae, et an antequam gerat, dict. n. 6 dict. l. 2.—Et coram quo iudice talis accusatio suspecti tutoris proponi debeat, ibi n. 7.—Accusare qui non possint, et quare, gloss. l. 2 per illum text. ibi, tit. 1 part. 7.—an et quando possit tertio ille, qui jam duos accusaverat, n. 40 dict. l. 2 tit. 1 part. 7.—an possit ille, qui de crimine accusatus fuit, neque adhuc causa finita fuit, et qualiter hoc intelligatur, v. n. 1, 2 et 3 l. 4 tit. 1 part. 7, et ibi n. 4, 5 et 6 cum aliis ibidem.—Et ad tunc cum reaccusare non possit, implorare possit iudicis officium, ut crimen puniatur, dict. n. 5 ad fin.—Et qui si prosequitur suam, vel suorum injuriam, et an tunc supersedeatur in prima accusatione, n. 4 ibi per illum text.—Et quid si accusatus sit jam de crimine damnatus, an suum accusatorem, vel extraneum accusare, vel reaccusare possit, ibidem in n. 8 per illum text.—Accusare non potest quis aliquem per procuratorem, n. 4 l. 6 per text. ibi, t. 1 part. 7.—Et an perse, vel procuratorem coeptam accusationem perficere possit, et an tali casu supersedeatur in executione poenae, n. 9 l. 4 tit. 1 part. 7.—Et an ille qui accusare non potest, ad denuntiationem admittatur, n. 2 l. 5 tit. 1 part. 7.—Accusare quis possit per procuratorem, et quando, et quid in tutore, vel curatore, n. 2 l. 6 per text. ibi, t. 1 part. 7.—an possit quis jam mortuum, et quando sic, gloss. ll. 7 et 8 per text. ibi tit. 1 part. 7.—an possit quis minorem de delicto luxuriae, vel de aliis, et qualiter tunc puniatur, n. 2 l. 9 tit. 1 part. 7 per text. ibi.—an possit aliquis servum alicujus, si dicat commisisse delictum, gloss. l. 10 ibi per illum text.—an possit aliquis illum, qui jam fuerat absolutus a crimine quo accusatur, et quando sic, gloss. l. 12 tit. 1 part. 7.—volens aliquem, coram quo iudice illud facere debeat, et quando, et qualiter, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—raptorem de raptu quis possit, gloss. l. 2 per text. ibi, t. 15 p. 7.—quis possit uxorem alicujus de adulterio, et an iudex inquirendo, vel aliter admittatur, n. 5 l. 2 t. 17 part. 7.—uxorem de adulterio intra quantum tempus possit maritus, dict. n. 5 et n. 4 l. 3 ibi, et n. 4 l. 4 ibidem.—Et intra quantum tempus accusationem probare teneatur, et an ex aliqua causa excusetur, dict. n. 4 dict. l. 3 t. 17 p. 7.—Accusare uxorem de adulterio, an possint haeredes mariti defuncti, n. 8 l. 5 per text. ibi, t. 17 p. 7.—Accusari de adulterio, an possit ille, qui ignoranter cum

nupta dormivit, n. 4 l. 5 ibi per illum text.—Accusare potest raptorem mulierum quilibet de populo, et quando, n. 4 l. 2 tit. 20 part. 7.—potest haeticum quilibet de populo, n. 4 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7.—blasphemantes quilibet potest, et etiam tenetur ad hoc, n. 4 l. 2 tit. 28 part. 7.

ACCUSATIO secunda quando admittatur contra primam, et de qua prius cognosci debet, n. 2 et 3 l. 4 tit. 10 part. 5.—Et quid si primus suam, vel suorum injuriam prosequatur, n. 4 dict. l. 4 tit. 10 part. 5.—Accusatio, et testimonium in criminalibus iudicantur a pari, n. 4 l. 9 t. 16 part. 5.—Facta de percussione cum sanguine, si probavit quis fuisse sine sanguine, an condemnatio sequi possit, n. 4 l. 16 tit. 22 part. 5.—quam facit oxor propter viri frigiditatem, qualiter et sub qua forma fieri debet, n. 2 l. 10 per text. ibi, tit. 9 part. 4.—adulterii quando fit, an in ea esse debeat locus loci, ubi adulterium fuit commissum, n. 2 l. 12 tit. 9 part. 4.—Et an possit fieri per procuratorem, ibidem in n. 7 per text. ibi.—Accusatio sola, an sufficiat ad hoc, ut per eam servus, qui dominum occisorem accusabit, libertatem mereatur, n. 4 l. 3 t. 22 part. 4.—Et quid si illum per indicia probet, per quae ad torturam fuit devenit, et ex tortura confessio delicti orta fuit, ibidem.—Accusatio suspecti tutoris, per quem et qualiter fieri possit, et an per procuratorem, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 6.—Et an talis accusatio debeat proponi coram iudice causarum criminalium, vel coram quo, ibi n. 7.—Et sine accusatione poterit iudex procedere in notoriis, n. 7 in prolog. 7 part.—Accusatio quid sit, et an sit necessaria, et an in quibuslibet accusationibus habeat locum inscriptio ad talionis poenam, gloss. l. 1 t. 1 part. 7.—debet per propriam personam accusantis proponi, non per procuratorem, n. 4 l. 6 per text. ibi, t. 1 part. 7.—an et quando per tutorem, vel curatorem nomine minoris proponi possit, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, t. 1 part. 7.—fieri non potest in jam mortuum, et quando sic, gloss. ll. 7 et 8 per text. ibi, tit. 1 part. 7 et gloss. l. 23 ibi.—an contra minorem poni possit de delicto luxuriae, vel de aliis, n. 2 cum sequentibus, l. 9 tit. 1 part. 7 per text. ibi.—an possit proponi contra servum alicujus, qui delictum commisit, et quando, gloss. l. 10 ibidem.—an possit contra aliquem proponi, si de delicto quo accusatur, jam fuerat absolutus, gloss. l. 11 ibi.—qualiter fieri debet, et quando in scriptis, et quae continere debeat in se, et quid iudex recepta accusatione facere debeat, et an accusans jurare teneatur, et qualiter, et quando, gloss. l. 14 tit. 1 part. 7.—si inepte et contra formam juris proposita fuit, iudex illam rejicere debet, n. 6 in principio, l. 14 tit. 1 part. 7.—Et quando in inquisitione eadem, quae in accusatione requirantur, n. 6 sup. dict. in principio.—Et an eadem solemnitas requiratur de jure canonico, quo de jure civili in accusatione criminaliter proponenda, ibi quaest. 5.—Accusatio coram quo iudice debeat proponi, et quando, et qualiter, ut reum arctet ad respondendum, gloss. l. 15 per text. ibi, t. 1 p. 5.—Et an, et quando accusator possit cum licentia iudicis per abolitionem ab accusatione desistere, recepta pecunia, vel non, vel cum causae cog-

nitio, et intra quantum tempus istud facere possit, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Accusatio an debeat prosequi per haeredes accusatoris, et quando, an verò causa finiatur, n. 5 l. 23 ibi per illum text.—in quo differat a denuntiatione, et quando videatur aliquis denuntiare, vel accusare, n. 2 l. 27 tit. 1 part. 7.—suppositi partus, nullo tempore excluditur, et marito competit, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 7 part. 7 et n. 2 l. 5 ibi.—falsi, quo tempore finiatur, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—si falso proponatur, an accusans de falso puniri debet, n. 4 l. 7 tit. 9 part. 7.—de adulterio intra quantum tempus fieri debet, vel adulteri, seu adulterae, n. 4, 2, 3 et 4 l. 3 per text. ibi, tit. 17 p. 7.—criminalis tollitur 20 annis, et in quibus criminibus, non, sed durat perpetuo, n. 4 dict. l. 4 tit. 17 p. 7.—de adulterio non potest proponi contra dormientem cum nupta, si illud ignorabat, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—inceptuosi intra quantum tempus fieri debet, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 7.—raptorum a quibuscumque de populo fieri potest, et quando, n. 4 l. 2 per text. ibi tit. 20 part. 7.—haeticorum a quolibet de populo fieri potest, n. 4 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7.

ACCUSATUS de crimine, si fugerit, qualiter vocandus sit, et si non venerit, qualiter fiat descriptio in ejus bonis, et quando fieri debeat talis descriptio, et quid si accusatus nulla habeat bona, n. 6 l. 7 tit. 8 part. 5.—Et antequam adnotatio bonorum fiat, debet trina citatio vocari, n. 8 dict. l. 7 tit. 8 part. 5.—Accusatus de levi crimine, ita quòd si praesens sit, non perderet bona, an tunc fieri debeat adnotatio bonorum, n. 4 l. 7 tit. 8 part. 5.—de crimine, an et quando possit suum accusatorem reaccusare de crimine majori, et quae causa prius finiatur, n. 2 l. 4 tit. 10 part. 5.—Et quid si primo accusans prosequatur suam, vel suorum injuriam, n. 4 l. 4 tit. 10 part. 5.—Accusatus de crimine, an ad testificandum admittatur, et quid si se emendaverit, vel purgaverit, et cui incumbit emendationis probatio, n. 2 l. 8 tit. 16 part. 5.—de crimine falso, si est captus in carcerem, contra aliquem non testificat, n. 5 l. 10 tit. 16 part. 5.—Habet a lege 30 dies ad componendam rem familiarem, n. 4 per text. ibi, l. 10 tit. 5 part. 4.—De haeresi, vel de alio quocumque crimine, ante sententiam donare potest, et tenebit donatio, n. 6 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—Et qualiter istud sit intelligendum, ibidem in n. 7.—Accusatus de crimine, an possit recipere solutionem, et quando non, n. 12 l. 5 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—an possit pendente sua accusatione, alium accusare, et qualiter hoc intelligitur, n. 5 l. 15, et n. 4, 2, 3, 4 et 5 l. 4 tit. 1 part. 7.—Et an tunc cum reaccusare non potest, possit iudicis officium implorare, ut in crimen puniatur, v. dict. n. circa fin.—Et quid si prosequitur suam, vel suorum injuriam, et an tunc propter hoc supersedeatur in prima accusatione, ibi n. 4 per illum text.—Et an accusatus possit suum accusatorem recusare, vel alium, quando jam fuit per sententiam condemnatus, n. 8 dic. l. 4 tit. 1 part. 7.—Et an possit accusationem jam inchoatam prosequi perse, vel per procuratorem, ibidem in n. 9.—Et an inte-

rim supersedeatur in executione poenae, v. ibidem.—Et an expensae per accusatum factae sibi per denuntiatorem solvi debeant, et quando, n. 4 et 5 l. 5 tit. 4 part. 7.—Accusatus de crimine, si absolutus vel condemnatus fuit, an iterum accusari possit, et quando, et ex quibus causis, n. 4 cum sequentibus, l. 12 ibi per illum text.—Accusatus, et quid si non fuit sufficienter punitus, dict. n. 1 in fin.—Et quid, si talis accusatus fuit per juramentum suum absolutus, et se purgavit, ibi n. 2.—Et quid si non fuit absolutus per viam sententiae, sed per viam dispensationis, inquisitionis, vel denuntiationis, vel per modum exceptionis, et an tunc accusati citatio requiratur, dict. n. 2 et 3 ibi per illum text.—Et quid si aliqua qualitas delicti omissa sit in prima accusatione, ibidem in n. 4.—Accusatus de delicto a pluribus, an et quando respondere teneatur omnibus, vel non, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et an sit necesse, quod accusatus opponat de exceptione pluralitatis accusatorum.—Et quid si non opponat, an valeat processus, ibidem.—Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, et quid si receperit, ibidem.—Et quid si plures accusatores accusent coram diversis iudicibus, an accusatus iudicem eligere possit, ibid.—Et quae sint causae, quare unus accusator potius, quam alius debeat admitti ad accusandum, quando plures concurrunt, n. 5 dict. l. 15 tit. 1 part. 7.—Et an electo uno ex accusatoribus, caeteri, qui repulsi fuerunt, possint esse testes, dict. n. 3.—Accusatus de uno crimine, quando ex duplici causa puniri possit propter unum delictum tantum, ibi n. 5.—de uno crimine, an illa accusatione pendente, de aliis criminibus accusari possit, ibidem.—Et an respondebit secundae accusationi prius, quam prima terminetur, vel qualiter, ibi n. 6 per illum text.—Et quando aliquis de delicto accusatur, quae in tali accusatione requirantur, ut valeat, gloss. l. 14 tit. 1 part. 7.—Accusatus an petere possit, ut declaretur dies commissi criminis, vel hora, v. n. 5 dict. l. 14.—in causa criminali, etiam in gradu appellationis opponere potest de ineptitudine libelli, n. 6 in principio, dict. l. 14.—Et an defectus libelli purgeat ex probationibus postea factis, vel an reus absolvendus sit, dict. n. 6 quaest. 2.—Et coram quo iudice quis criminaliter accusari debeat, et possit, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Accusatus coram non suo iudice, si cum haberet secum exceptionem dilatoriam, si illam non opposuit, an propter hoc videatur istius iudicis jurisdictionem prorogare, v. ibidem n. 5.—debet exceptiones suas dilatorias ante litem contestatam opponere, n. 4 l. 16 tit. 1 part. 7.—qualiter accusationi respondere debeat, n. 2 dict. l. 16 per text. ibi.—de crimine tenetur litem contestare, alias puniri non poterit, n. 2 l. 16 tit. 1 part. 7.—Et quid si nollet litem contestare, an compellatur salvis suis exceptionibus, ibidem.—Accusatus qualiter sub fidejussoribus relaxari debet, vel qualiter, et quando, n. 4 et 5 dict. l. 16.—si compareat, et accusator non, qualiter ejus contumacia increpari possit, et quando, et in quo veniat absolvendus, et qualiter iudex in hoc debeat procedere, et alia, per gloss. l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—ante-

quam absolvatur, eo quod accusator non comparet, prius tamen accusator citari debet, et qualiter, n. 4 dict. l. 17 per illum text. et n. 5 ibi.—ab instantia iudicis absolvi debet, accusatore non comparente, ibi n. 7 per illum text.—si fugiat, non solum debet remitti ad iudicem loci delicti, sed etiam ad iudicem domicili, vel prorogata jurisdictionis, n. 1 l. 18 ibi per illum text.—si fugiat sine licentia, qualiter capi, et adduci possit, et quando, gloss. l. 18 ibi per illum text.—de crimine, an et quando per iudicem capi possit, absque eo quod citetur, n. 2 dict. l. 18.—de crimine, si cum suo accusatore, transigat, an transactio teneat et illum à pœna liberet, et quando, et qualiter, et an crimen fateri videatur, et puniri possit, et quando, et quid si timeat accusari, gloss. l. 22 tit. 1 part. 7.—Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, et quando, ibi n. 3, 4 et 5 cum aliis ibi.—Et an transactio super vulneribus facta extendatur ad mortem, si postea subsequatur, dict. n. 5 dict. l. 22.—Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur si plures sint, ibidem in n. 6.—Et an talis transactio prosit accusato, quominus ab alio accusari non possit super illo crimine, et quando, n. 11 quæst. 2.—Et an idem sit dicendum in pacto gratuito, quod in transactione, ibi n. 5 et 7 n. 11 in 2 limitat.—Et quid si de crimine adulterii, vel raptu, aliquis accusatus fuerit, ibi n. 12 et 13 per illum text.—Accusatus si decedat, an pereat instantia, et quando non, gloss. l. 7, et l. 23 per text. ibi, t. 1 part. 7.—de crimine si se occidat, an causa morte ejus finiatur, vel non, et cui bona ipsius applicentur, gloss. l. 24 ibi.—Et quando dicatur accusatum se occidisse metu criminis, et quæ requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, ibi n. 2, 3, 4, 5 et 6.—Et an hodie bona in isto casu fisco applicentur, stante authentica *bona damnatorum*, v. ibid. in n. 7.—Accusatus de crimine, si lite contestata decedat, an et quando, et in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius, vel accusatoris transeat, et in quibus actionibus, et pro qua parte et qualiter, n. 23 tit. 1 part. 7.—Et an hoc intelligatur in criminibus privatis, quando agitur civiliter ad vindictam, et pœna venit applicanda parti, vel si de talibus criminibus agatur criminaliter ad pœnam applicandam fisco, n. 1 dict. l. 23.—Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si fuit reus contumax, non habens causam non veniendi, n. 2 dict. l. 23 tit. 1 part. 7.—Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tunc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, dict. n. 2 in fin.—Et quid si fidejussor decedat, an ejus hæredes teneantur, ibidem n. 4.—Et qualiter, et pro qua parte hæredes teneantur tunc, ibi n. 7.—Accusatus, si bonæ vitæ et famæ sit, per hoc indicia existentia contra eum minuuntur, n. 3 l. 26 ibi.—de crimine, an si sit malæ famæ, an per hoc possit ad torturam poni, et quid si ad hoc alia indicia copulentur, n. 6 l. 26 tit. 1 p. 7.—de crimine sine veris et justis probationibus, à iudice puniri non debet, et quid si adsint indicia indubitata, n. 2, 3 et 4 dict. l. 26 tit. 1 p. 7.—si postquam tortus fuit negaverit, an probationes contra eum factæ elidantur, n. 8 dict. l. 26.—si tortus contra eum nihil probetur, an iudex debeat

illum absolvere diffinitivè, vel rem indiscussam relinquere, n. 9 dict. l. 26.—de adulterio, quales exceptiones ipse vel adultera proponere possint, et quando, et qualiter, gloss. ll. 7, 8, 9 et 10 cum sequentibus ibi, tit. 17 part. 7.—de crimine occulto à suo iudice, an et quando licitè et sine peccato negare possit, neque fateri teneatur, sive juratus sit, sive non, et alia in hoc, n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7.—de crimine, an statim quod capitur, jurari teneatur, n. 5 dict. l. 4 in principio.—antequam torqueatur, quæ præcedere debeant, vide in verbo *TORTURA*, *TORTUS*, *TORQUERI*.

ADAM plorabit centum annis pro Abel filio suo, n. 24 in proœmio Partitarum.—antequam peccasset habebat scientiam, quam Angeli habent, et numquam moreretur, essetque semper juvenis, n. 2 in proœm. tit. 9 l. 1.—si hodie viveret, non posset uxorem invenire, n. 1 l. 4 tit. 6 part. 4.—si non peccasset, in concepto libidino non fuisset, n. in l. 4 per text. ibi, tit. 2 part. 4.

ADALDIS qualiter creetur, et de ejus potestate, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 22 part. 2.—quis dicatur, et de ejus officio, et per quem creetur, ibi, et in ll. 1 et 2 ibi per illum text.

ADHÆRENTES alicujus qui dicantur, n. 2 l. 82 tit. 18 part. 3.—liti quid facere possint, quando suspecti in ea adhærentur, n. 3 l. 7 tit. 23 part. 3.

ADJECTUS quis sit, et an ei possit solvi debitum, et quando debitor consequatur liberationem, et quid si pro securitate pignus recepit, n. 4 l. 5 tit. 14 part. 5.—Et quid si servus sit, et an possit novare, dict. n. 4 dict. l. 5.—Et an facultas solvendi adjecto tollatur per constitutum, et an hæres ejus solutionem recipere possit, dict. n. 4.—Et ubi solvi debeat adjecto, et an ipse unum pro alio à debitore recipere possit, ibidem.—Et an ultra litis contestationem requiratur prohibitio expressa, ne solvatur adjecto, ibi n. 6.—Et an solvi possit adjecto servo, si postea tempore resolutionis jam sit factus liber, ibi n. 8.

ADITIO hæreditatis sine possessione sufficit ad acquirendum jus patronatus, n. 4 in fin. l. 8 tit. 13 part. 1.—Adire hæreditatem an teneatur institutus alterius contemplatione, si de restituendo non fuit gravatus, neque rogatus, n. 2 l. 23 tit. 31 part. 3.—Aditio hæreditatis ex quibus verbis vel factis colligatur, et an signis, ut ex consilio in animo retento, n. 1 et 4 cum sequentibus, l. 11 tit. 6 part. 6.—hæreditatis solo animo consistens, an obliget hæredem in foro conscientia ultra vires hæreditarias, n. 1 l. 11 tit. 6 part. 6.—hæreditatis ad hoc, ut ex aliquibus factis non præsumatur, an requiratur quod hæres faciat protestationem in contrarium, ibi n. 7.—hæreditatis an præsumatur in filio, qui postquam se abstinuit ab hæreditate, res hæreditarias emit, et quando ex quibus hoc perpendatur, et quæ necessaria sint ad hoc, n. 1 et 4 l. 12 tit. 6 part. 6, per illum textum.—An vero ad præsumendum aditionem sufficiat omnia bona patris emere, vel quod illud per interpositam personam, dict. n. 4.—Aditio etiamsi sit involuntaria, vel quæ à lege inducitur, an possit per filium revocari, n. 6 dict. l. 12 tit. 6 part. 6.—hæredatis an per servum fieri possit sine domino, et quid si dominus illud postea ra-

tum habuerit, n. 4 l. 13 ibi.—Et quid si dominus, et servus concurrant in adeundo, vel repudiando, ibi in dict. n. 4.—Et quid si filius contemplatione sui patris institutus sit hæres ab aliquo, an possit adire per se hæreditatem, et quid si sit furiosus, vel absens, n. 4 et 6 l. 13 ibi.—Et quid si hæreditas sit adventitia, vel filio relicta ipsius filii contemplatione, et non patris, n. 10 l. 13 tit. 6 p. 6.—Et quid si filius absens sit, vel in infanti ætate sit constitutus, ibidem in n. 11.—Et an filius possit adire hæreditatem quam pater recusat, ut illum à successione excludat quando pater in ea hæres institutus fuit, et quid in infante pupillo, vel minore, n. 12 cum aliis ibi in dict. l. 13.—Et an iudicis auctoritas supplet defectum tutoris in adeunda hæreditate, ibi n. 22.—Et an filiusfamilias minor possit hæreditatem adventitiam adire sine tutore vel iudice, quando ejus pater illud facere non vult, ibi dict. n. 22 l. 13 tit. 6 part. 6.—Et quid si minor, qui hæreditatem adivit, læsus sit, an sine eo quod ostendat in quo fuit læsus, competat sibi restitutio in integrum, ibi n. 24.—Aditio hæreditatis nulla est interim quod hæres non est certus de morte testatoris, et quando certus esse dicatur, n. 1 l. 14 tit. 6 part. 6.—hæreditatis purè, et non sub conditione fieri debet, et quid si quis in minori, vel majori parte quàm sibi relictum fuit, an et quando totum adivisse credatur, n. 1, 2, 3, 4 et 5 l. 13 per text. ibi t. 6 part. 6.—justè recusatur, quando non est tutus accessus n. 7 l. 7 tit. 23 part. 4.—hæreditatis purè facta per procuratorem constitutum ad adeundum, non valet, si jussum sibi fuit, ut non adiret nisi sub conditione, n. 4 l. 13 tit. 6 part. 6.—hæreditatis an fieri possit per procuratorem, sive sit generalis, sive specialis, et quando sic, n. 6 et 8 dict. l. 13.—hæreditatis perveniens ab intestato locum non habet, quando testator decessit sine testamento relicto posthumo, n. 1 l. 16 ibi.—Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc cohæres adire possit, et pro qua parte, n. 1 l. 16 tit. 6 p. 6.—Et quid si testamentum fecit, illum tamen præterit, vel exhæredavit, vel si sciebat uxorem prægnantem remanere, n. 2 ibi.—Aditio cohæredis, an faciat illum obligatum ad adeundum partem sui cohæredis repudiantis.—Et quid si ipse cohæres, qui adivit, fuit à testatore substitutus illi cohæredi repudianti, n. 8, 9 et 10 l. 18 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—Et quid si non essent creditores, vel legatarii, à quibus cohæres vexari possit, ibidem in n. 11.—Et quid si à cohærede factum sit inventarium, an tunc liberetur, si noluerit acceptare partem sui cohæredis, ibi dict. n. 11.—Et quid si nolit partem cohæredis sui acceptare, an suam renuntiare teneatur, ibi n. 12.—Et an possit quis adire ex testamento, et repudiare tanquam cognatus, vel è contra, gloss. l. 19 per text. ibi tit. 6 part. 6, et n. 1 l. 18 ibi.—Et an possit quis adire vel repudiare hæreditatem sibi adhuc non delatam, n. 4 l. 19 ibi.—Et intra quantum tempus filius adire possit hæreditatem paternam, quam repudiavit, si jam sibi pœniterit, sive major, sive minor sit, gloss. l. 20 per text. ibi, t. 6 part. 6.—Et quid si talis filius habeat substitutum, vel quo hæredem, vel aliquo modo res non sit integra, et quando hoc ita esse dica-

tur, n. 5 ibi.—Aditio hæreditatis an possit per hæredem fieri proposita accusatione contra occisores testatoris alio non spectato, n. 5 l. 13 tit. 7 part. 6.—Et an, et quando minor qui adivit hæreditatem sibi damnosam, restitui possit, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et quid tunc citandi sint, et an sufficiat generalis proclamatio, et quid tunc iudex facere debet, n. 2 et 3 l. 7 tit. 19 part. 7.

ADITUS ad fontem concessus, an ibi veniat actus aquæ, n. 2 l. 6 tit. 31 part. 3.

ADJUDICATIO simpliciter facta per iudicem creditori alicujus rei, cujus emptor non invenitur, an adjudicata videatur pro todo debito, n. 6 l. 6 t. 27 part. 3.

ADJUVARE qualiter, et quando famulus teneatur domino, et quando contra Regem vel ejus officiales, et quid si cognoverit ipsum injustè cum alio pugnare, n. 4 l. 5 tit. 21, et n. 13 l. 10 tit. 25, et n. 3 et 4 l. 5 tit. 26 p. 4.—Et de pœna famuli non adjuvantis dominum, gloss. l. 16 tit. 8 part. 7.

ADJUNCTUS datus iudici suspecto, an possit recusari, et quando, n. 9 l. 22 tit. 4 part. 5.

ADMINISTRATIO rerum acquisitarum durante matrimonio inter conjuges, an pertineat ad maritum, n. 5 l. 12 tit. 23 part. 1.—regni, an pertineat ad virum, vel ad uxorem, si talis uxor in regno successisset jure sanguinis, et ipsa illum accepit in virum, n. 4 l. 9 tit. 1 p. 2.—rerum publicarum est penes Regem, n. 4 in medio l. 26 tit. 31 part. 3.—si non interdicatur, accusator an interim donationem facere possit, n. 2 et 7 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—bonorum uxoris, undecumque proveniant, pertinet ad maritum, et sunt ei communia, et ipsa sine marito aliquid de eis disponere non poterit, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6.—an per patrem filio interdici possit, si prodigus sit, n. 1 l. 5 tit. 16 part. 6.—rerum minoris, an tutori vel curatori danda sit, antequam ipse faciat inventarium, n. 1 l. 15 tit. 16 part. 6.

ADMINISTRATOR pupilli quid in inventario facto de rebus suis ponere debet, n. 3 l. 99 tit. 18 part. 3.—Administratores rerum publicarum ante redditam rationem, non possunt ordinari, n. 2 l. 23 tit. 6 part. 1.—civitatum repræsentant majorem partem civitatis, et omnia ab ipsis facta à majori parte civitatis facta esse dicuntur, n. 4 l. 24 tit. 4 part. 3.—Administrator, si sit pater bonorum adventitiorum filii, an administratio ei interdici possit propter ejus dilapidationem, ita ut neque usufructus sibi reservetur, n. 14 l. 2 tit. 2 part. 3.—rerum minoris si ex pecunia minoris sui rem emat, an res sic empta sit minoris, vel ementis, n. 3 et 4 l. 49 tit. 5 part. 6.—minoris tenetur emere pro minore de pecunia ipsius minoris, dict. n. 4.—Vide in verbo *TUTOR*, et verbo *CURATOR*.—Administrator ecclesiæ, si cum ecclesiæ pecuniis rem emat, an res sic empta sua sit, vel ecclesiæ, n. 6 dict. l. 49.—Et quid si ipse emat per interpositam personam, ibi.—Administrator quando teneatur de dolo commisso, quando à domino generalem liberationem habuit, n. 5 l. 30 tit. 11 part. 5.—Et qualiter frater, qui bona fratris sui administravit, rationem sibi reddere debeat finita administratione, n. 3 l. 26 tit. 12 part. 5.—Administrator an tacitè videatur sua